

328

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 grudnia 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniającej ustawę o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 50, poz. 281) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 254) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk nie obejmuje:

- 1) art. 11 i 13 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 254) w brzmieniu:

„Art. 11. Przepisy ustawy stosuje się również do wniosków złożonych, a nie rozstrzygniętych przed dniem jej wejścia w życie.”

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

- 2) art. 3 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. zmieniającej ustawę o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. Nr 50, poz. 281) w brzmieniu:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia”.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 grudnia 1963 r. (poz. 328).

USTAWA

z dnia 15 listopada 1956 r.

o zmianie imion i nazwisk.

Art. 1. 1. Zmiana imienia lub nazwiska obywatela polskiego na inne wskazane przez niego imię lub nazwisko może nastąpić na jego wniosek na zasadach określonych w przepisach niniejszej ustawy.

2. Zmiana imienia lub nazwiska osoby, która nie posiada żadnej przynależności państwowej, na inne wskazane przez nią imię lub nazwisko może nastąpić na jej wniosek, jeżeli osoba ta ma miejsce zamieszkania w Polsce.

3. Zmiana może dotyczyć również nazwiska rodowego kobiety, która pozostaje lub pozostawała w związku małżeńskim.

Art. 2. 1. Wniosek o zmianę nazwiska podlega uwzględnieniu, jeżeli jest uzasadniony ważnymi względami.

2. W szczególności ważne względy zachodzą, gdy wnioskodawca nosi nazwisko:

- 1) ośmieszające albo nie liczące z godnością człowieka,
- 2) o brzmieniu niepolskim,
- 3) posiadające formę imienia,

a także, jeżeli wnioskodawca pragnie zmienić swoje nazwisko na nazwisko, którego od wielu lat używa.

Art. 3. Wniosek o zmianę nazwiska nie podlega uwzględnieniu:

- 1) gdy zachodzi uzasadniona obawa, że wnioskodawca ubiega się o zmianę nazwiska w zamiarze ułatwienia sobie działalności przestępczej albo uchylecia się od odpowiedzialności cywilnej lub karnej,

2) gdy wnioskodawca ubiega się o zmianę nazwiska na nazwisko historyczne, wsławione na polu kultury i nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej, chyba że posiada członków rodziny o tym nazwisku lub jest powszechnie znany pod tym nazwiskiem.

Art. 4. 1. Zmiana nazwiska osoby pozostającej w związku małżeńskim wymaga zgody drugiego małżonka i rozciąga się na niego.

2. Zmiana nazwiska osoby pozostającej w związku małżeńskim może nastąpić mimo braku zgody drugiego małżonka, jeżeli jest on całkowicie ubezwłasnowolniony lub porozumienie się z nim napotyka przeszkody trudne do przezwyciężenia albo jeżeli zachodzą inne szczególnie uzasadnione okoliczności; w tym przypadku zmiana nazwiska nie rozciąga się na drugiego małżonka.

Art. 5. 1. Zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się na małoletnie dzieci.

2. Jeżeli zmiana nazwiska dotyczy tylko jednego z rodziców, rozciągnięcie jej na małoletnie dziecko wymaga zgody drugiego z rodziców, chyba że nie ma on pełnej zdolności do czynności prawnych, nie żyje lub nie jest znany albo że jest pozbawiony władzy rodzicielskiej. Gdy dziecko ukończyło 14 lat, potrzebna jest również jego zgoda.

3. W razie braku porozumienia między rodzicami każde z nich może zwrócić się o rozstrzygnięcie do władzy opiekuńczej. Decyzja co do zmiany nazwiska małoletniego dziecka zapada po uprawomocnieniu się postanowienia władzy opiekuńczej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy zmiana nazwiska ma dotyczyć tylko małoletniego dziecka. Z wnioskiem o zmianę nazwiska małoletniego dziecka występuje przedstawiciel ustawowy.

Art. 6. 1. Nazwisko może składać się najwyżej z dwóch części (członów).

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do nazwisk w przypadku zawarcia małżeństwa lub przysposobienia.

Art. 7. Przepisy art. 2 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 5 ust. 3 i 4 stosuje się do zmiany imion.

Art. 8. 1. W sprawach określonych w ustawie orzeka organ spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej miejsca zamieszkania wnioskodawcy, a w braku

takiego miejsca — organ spraw wewnętrznych Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Warszawa-Śródmieście.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o organie spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej, należy przez to rozumieć także organ spraw wewnętrznych prezydium miejskiej (miasta stanowiącego powiat) i dzielnicowej (w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

Art. 9. 1. Podania w sprawach określonych w ustawie osoby zamieszkałe w Polsce składają w organach określonych w art. 8. Jeżeli wnioskodawca zamieszkuje lub przebywa za granicą, podanie należy złożyć za pośrednictwem urzędu konsularnego (dyplomatycznego) Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do organu spraw wewnętrznych prezydium miejscowo właściwej powiatowej rady narodowej.

2. Właściwość miejscową organów spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej określa, jeśli chodzi o osoby zamieszkałe za granicą, ostatnie ich miejsce zamieszkania lub pobytu w Polsce. W braku tych podstaw właściwy jest organ spraw wewnętrznych Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Warszawa-Śródmieście.

Art. 10. 1. Organ spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej ustala w razie wątpliwości na wniosek strony pisownię lub brzmienie imienia i nazwiska.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadkach dostosowania pisowni imion i nazwisk do zasad pisowni polskiej zgodnie z fonetycznym brzmieniem.

3. Ustalenie pisowni określone w ust. 2 może nastąpić również z urzędu, jeżeli imię lub nazwisko ma brzmienie polskie.

Art. 11. 1. Organ orzekający zawiadamia o zmianie imienia i nazwiska urzędy stanu cywilnego właściwe ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia i małżeństwa wnioskodawcy oraz miejsca sporządzenia aktów urodzeń jego małoletnich dzieci, a ponadto organy Milicji Obywatelskiej, organy finansowe prezydiów rad narodowych właściwych ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy i rejestr skazanych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadkach przewidzianych w art. 10.

Art. 12. Traci moc dekret z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 310).